

Fotó: Adam Tesarski

HÁJP

c s e t r e g é n y

BORISZ

H vagy?

PETRA

Csak a szokásos...

Tanulnom kéne, néhány szóbelit elcsesztem, emlékszel. Most vannak a pótvizsgák. Jó előre szóltam is mindenkinek, hogy kussoljanak el erre a két hétre... Este hat és nyolc között lehet jönni, am nem érek rá... Jöhetnének mindennap, csak várniuk kéne kora estig, de nem ☹️ Hívogatnak a mobilon, sőt a másikon is, amit meg sem adtam senkinek, csak néhány barátoknak... Jönnek ezekkel a szövegekkel, hogy „csak néhány percre ugranék föl”, és akkor persze az én kurva nagy szívem megesik rajtuk, gyertek, és feljönnek, leülnek, elkezdnek cigit tekerni, mintha otthon lennének... ☹️ Alig tudom kirakni őket, és jó, ha vesznek két-három grammot. Egyszerűen nem éri meg!

Ha néhány óráig nem nézek fel facebookra, kapok vagy húsz üzenetet, hogy „mikor lehet menni?”, meg, „tudsz segíteni, ugye?”. Tegnap is hajnalig írtam egy beadandót, ráadásul Sade márki szimbólumrendszeréről, szóval még tisztának is kellett maradnom, hogy egyáltalán értsem az egészet, erre reggel nyolckor kiver az ágyból az, hogy valaki ököllel üti azt a kurva ajtót... ☹️ Komolyan azt hittem, a rendőrség az!! ☹️ De persze csak az egyik faszfej évfolyamtársam volt, neki még sulis előtt KELLETT a cucc... ☹️ Hát én nem hiszem el, hogy reggel nyolckor (jó, inkább kilenc volt az) ne legyen jobb dolga valakinek, mint betépní.

Nem fogod elhinni, de lementem egy doboz cigiért, és a kapualjban várt az a raszta faszi, akit még néhány éve azért basztak ki az egyetemről, mert a koleszszobájából szórta a zöldet, még ült is szűk két évet, érted, erre így odaszól nekem fényes nappal, hogy „hé, Petrácskám, nincs egy kis segítséged?”... ☹️ A rendes nevét sem tudom! Mi van, ha figyelik? Mi van, ha csak azért engedték ki, mert feldob néhány arcot? Teljesen kivagyok... ☹️ Komolyan, néha megirigylem Angélat, aki csak átmegy egy-egy faszhoz, leápolja őket, és megkeres annyit, amennyit én fél hét ilyen baszakodással, pedig ez sincs messze a szopástól!! ☹️ Ez a sok idióta mindig csak az aznapra tud gondolni, heti háromszor hívnak, hogy kéne nekik egy egyes, mert ha egyszerre vennék meg a hármát, két nap alatt elszívják a hülye fejükkel... ☹️

Semmi kedvem úgy jární, mint a raszta faszi, én nem fogok lebukni!! Csak nem tudom, mit csináljak... legszívesebben elterjeszteném, hogy egy-két hét múlva leállok, akkor elkezdené mindenki bevásárolni, de közben húznám a dolgot néhány hónapig, folyton azt mondva, hogy jövő héttől már valszeg tényleg nem lesz nálam zöld, aztán igazából is leállnék, és csak nagyban szórnám. Henriktől vennék fél-egy kilókat, majd százasaival, kétszázasaival adogatnám tovább, csak zöldet, mást meg nem szórnék szerintem

BORISZ

A raszta srácnak nem a haverját ültették le végül?

PETRA

Ajj, nemtom... valamelyiket

BORISZ

Most is passzolsz át nagyobb pakkokat, miért nem tolod csak azt?

PETRA

Igen... de csak néhány lúzernek. Lehet, hogy tényleg jobb lenne szintet lépni. Csak akkor meg kizárólag olyan arcokkal kéne üzletelnem, akik már lebuktak, vagy majd le fognak, mert akik ügyesen és okosan csinálják, mint Henrik, már mind be vannak biztosítva egy stabil hálózatba... ami kb kihalásos alapon működik. Szóval néhány év pengeélen való táncolás után lehetek csak biztonságban...

Összesen három embernek adok el nagyobb tételben, de azok is mind azt hiszik magukról, hogy újgenerációs drogbárók. Annak a faszinak pl, aki másfél megyényi területen szórja a füvem (illetve Henrikét), az a mániája, hogy kizárólag vörös ruhát hord!... Most képzeld el!! Rádásul akármikor jön, különböző árnyalatú cuccokat aggat magára, és így a színek még csak nem is illenek egymáshoz!! 😊 Milyen kurva gyerekes már! Még a barátnője is vörös!!! 😊 😊

Egyszer másfél kiló füvet kért tőlem csak azért, mert hallotta, hogy valaki „nagy tételben” kezdett el terjeszkedni Szeged környékén, ami „az ő területe”. Egyből felül akart kerekedni rajta, és meg is verte (vagy verette) a srácot, elég rendesen. Ahelyett, hogy szólt volna neki, esetleg beveszi a buliba, akár úgy, hogy közben lehúzza... Nem sokkal később az új fiú le is bukott, de nem tudom, hogy az én vörös báróm köpte-e be, vagy csak ennyire szar hetei voltak

Érted. Ennek a faszinak teljesen mindegy, mivel jár, ha egyszer elhatározta, hogy vörös lesz minden ruhája, a tükörbenzésnél az árnyalatokat sem látja, csak azt, hogy „minden piros”

BORISZ

Arra utalsz h vele még parább üzletelni mint az egygrammos egyetemistákkal?

PETRA

Hát valahogy úgy. Egy ilyen embernek én is lehetek bármikor csak egy akadály az úton. Egy kék póló, vagy ilyesmi, érted. Szar az egész, de egyszerre a kettőt nem kéne csinálni, vagy kicsiben, vagy nagyban, együtt sok ez nagyon...

BORISZ

Engedd ki a gőzt

Komolyan mondtam h gyere le ide vmikor

Bármikor 😊

PETRA

Aranyos vagy... tényleg 😊 Még meggondolom, jó lenne

BORISZ

Nekem még elég furá itt, de jó értelemben

PETRA

Miért?

BORISZ

A bloghoz most nincs semmi ötletem... Nemhogy írni, még olvasni is alig tudok. Pasolinit félbehagytam, azokba meg amiket kölcsönadtál, nem tudok belekezdeni... Túl sok új impulzus ér mostanában ahhoz h elmélyüljek ezekben

Első nap is pl mikor megérkeztem Andival csináltunk egy cigit, dumáltunk meg ilyesmi. Tényleg jófej ez a csaj, jól ki fogunk jönni. Nade a lényeg h mesélt a másik három lakótársunkról. Ők épp vmi diákfesztiválon segítenek a szervezőknek Anconában, Andreának hivatalos ügyek miatt kellett Maceratán maradnia. Egy román lány + két török, egy lány és egy fiú

PETRA

Mondta Andi, hogy voltatok egy buliban

BORISZ

Én nem. Ő elment vmi filmet befejezni míg én kipakoltam a cuccom. Mikor a tusfürdőből szedtem elő a nyálkás alucsomagokat, eszembe jutott h itt van a tenger, kábé félóra vonattal. Úgyh előszedtem az egyik bélyeget, egy kevés hasist és meg akartam kérdezni Andit h merre van a vonat, de tudod... bent volt a szobájában. Én meg alig ismerem, nem akartam rányitni

PETRA

Kopoghattál volna 😊

BORISZ

Áh nem tudom. Nem akartam bunkó lenni

PETRA

Az ilyenekre ne parázz rá. Meg Andi kifejezetten jóarc am is

Vagy szedd le végre a Google mapst 😊

BORISZ

A lényeg h nem akartam zavarni szóval csak úgy elindultam. Találtam egy boltot, vettem csokit + üdítőt. A bejáratnál állt egy srác és pénzt kért. Kurva jó ruhái voltak, minden márkás. Úgy akart koldulni tőlem h közben az iphone-ján dumált. Beszélgettem vele egy keveset angolul, elmondtam neki h csóró diák vagyok, nem is kért utána pénzt. Aztán amíg dumáltunk, másoktól sem kért. Furcsa de tök elfelejtettem miről beszélünk, pedig nagyon jólesett a társasága. Azt nyilván megkérdeztem h merre van az állomás. Csak mikor eljöttem vettem észre h leizzadtam és ki is pirultam. Egyszerűen még mindig képtelen vagyok elengedni magam ha idegennel dumálok 😊 Még így is h kifejezetten bírtam a srácot

PETRA

Tudom... pont ezért tesz majd jót ez a külföldi félév meg a blogolás stb... kicsit tudatosítod ezeket

BORISZ

A vonattal amúgy mákom volt, alig kellett húsz percet várnom pedig nem járnak gyakran. És képzeld szűk 30 perc alatt tényleg lent lehet lenni Civitanován, az állomásról meg kb 10 perc a part. Már a vonaton feltettem a bélyeget. Mikor a vízhez értem még full tiszta

voltam, már a cigi is kiment belőlem. A tenger persze gyönyörű volt, még így márciusban is, pedig a hullámokon látszik h szinte még jegesek

Hatalmas ez a kékség. Van ott egy kisebb kikötő, sziklával körbevéve. Persze fel is másztam rájuk. Baromira zavart h nem volt nálam fényképező mert le szerettem vna fotózni neked, a telefonomon meg szar a kamera. Sosem láttam még a tengert úgy h nincs tele a part napozóágyakkal, ordibáló árusokkal, kövér turistákkal és visítózó gyerekekkel. Mintha még a szállodák is messzebb lettek vna a parttól

Nem tudom miért de rájött a rajzolhatnék. Elővettem a jegyzetfüzetem és elkezdtem csak úgy... nem a tengert, hanem össze-vissza formákat, alakzatokat...

PETRA

Akkor nincs panasz a papírra 😊

BORISZ

Nincs... Ebben a pillanatban rá is jöttem h be vagyok állva 😊

Tudod h nem szoktam kint vagy az utcán zenét hallgatni, utálok a fülhallgatós zombikat de mikor a táskámba nyúltam egy második pulóverért, megtaláltam az egyik fülesem, szóval az elkövetkező órákban nyomtam a Sigur Róst és azt hiszem még sosem értettem meg ezt a zenét ennyire. Aztán persze a színek elkezdtek elmosódni, átalakulni, de nem láttam, inkább csak éreztem. A víz fodrozódásai olyanok voltak mint a vízszintesen elnyúló füstcsóvák amik megtáncoltatják magukat egy tükrön. A szikla amin ültem mintha mozgott vna, nem is próbáltam meg lemászni, inkább mégjobban elengedtem magam. Tudtam h ha megpróbálok lejönni, be fogok pánikolni és a végén még beleesem a vízbe. De idővel sikerült ellazulni, teljes nyugalom. De nem jó egyedül papírozni

PETRA

Nemám 🗣️

BORISZ

Folyton kontrollálnom kellett a gondolataim. Képtelen voltam hétköznapi dolgokon agyalni, esetleg a magam baromságain. Csakis „az univerzum nagy kérdései” foglalkoztattak. Például az h a mi kis csökönyös érzékszerveinkkel a világegyetemnek csak egy egészen apró darabkáját látjuk és ebből következtetünk (valszeg full hibásan) a többire. Persze ilyesmin máskor is elgondolkodik az ember de így, ebben az állapotban képes vagyok belefulladásni a legalapvetőbb és mégis legösszetettebb kérdésekbe, mert képtelenség megoldást találni rájuk, hiába tartom mindennél fontosabbnak a megválaszolásukat

PETRA

Ez az állapot az, ami miatt sokan úgy gondolják, hogy kapcsolatba léptek a világegyetemmel, meg a többi kozmikus faszság

BORISZ

Igen, pont erre gondoltam. Teljesen félreértik a bélyeget. Szerintem bepapírozva nem párhuzamos univerzumokat látunk + ilyesmi, hanem szimplán érezzük a lehetőségét annak h vmi más legyen, mint amit az érzékszerveinkkel korábban megtapasztaltunk. Nem felébredsz, mint Neo a Mátrixban, hanem csak eszedbe jut h eddig talán aludtál

PETRA

Valami ilyesmi. Érdekes am, hogy mostanában egyre többen keresnek nálam papírt, mintha megint népszerűbb lenne

Remélem, nem estél bele a vízbe 😊

BORISZ

Nem... de még sötétedés előtt tekertem egy cigit és miközben betéptem mintha a papír ismét full beszagott volna. Nem láttam zöldnek de annak éreztem a naplementét. Aztán ahogy egyre sötétedett, hűvösebb is lett és lassan a csokimmal is végeztem. Kedvet kaptam az én kényelmes, új szobámhoz, szóval lemásztam a szikláról. Sétáltam egy keveset a városban majd kimentem az állomásra, tők üres volt, pedig még tíz óra sem volt. Van kint egy menetrend, azt nézegettem és beszarás, de kilenckor elmegy az utolsó vonat. Ezen kicsit kezdtem kiakadni. Útközben láttam egy buszmegállót, megcéloztam de az utolsó busz is akkor ment el kábé negyedórája...

Kimentem egy közeli benzinkúthoz és mindenkit megkérdeztem, aki arra jött h nem Maceratára megy-e. A poén az h körülbelül tíz emberrel beszéltem és egyik sem tudott egy szót sem angolul. Ráadásul senki sem ment arra, legalábbis nekem ezt mondták, mutogatták. Aztán egy középkorú figura segíteni próbált. Mint kiderült, Urbinóba ment, legalábbis azt hiszem ezt mondhatta. És képzeld mikor látta h nem értem, legyintett egyet és rámutatott az anyósülésre. Jobb híján beültem, legrosszabb esetben megnézzük azt az Urbinót, gondoltam. A figura végül nem Urbinóba vitt hanem a maceratai állomásra. Még azt is megpróbálta megkérdezni merre lakom, legalábbis sztem

Csak miután kitétt jöttem rá arra h ez számára mekkora idővesztés lehetett (Maceratára csak kerülővel lehet kitérni mert egy dombon van, pont elég távot az autópályától). Elő is vettem a tárcám de nem fogadott el pénzt. Mielőtt elhajtott annyit mondott h „Welcome Italy amico”

PETRA

Nem amiGo?

BORISZ

Nem, én sem értettem de a Google szerint spanyolul amiGo, olaszul amiCo

Tudod, ezután jöttem rá h akármikor mesélek el az embereknek egy történetet, mindig vmi szomorú a vége vagy arról szól h vmi úgy szar ahogy van. És akkor itt van ez a full átlagos figura aki minden ellenszolgáltatás nélkül tesz egy bő órás kitérőt csak miattam, pedig valszeg a családjához vagy a barátaihoz tartott... „Welcome Italy amico”

És képzeld, már pár perce sétáltam mikor rájöttem h a fura, többnyelvű „beszélgetés” alatt nem izzadtam le, még csak nem is éreztem magam kellemetlenül. Észre sem vettem h a szükség eltüntette a gátlásaim, amit a papír meg a fű csak erősíteni szokott

PETRA

BORISZ

El is ment a kedvem attól h hazamenjek. Gondoltam inkább bejárom a várost. Azt hittem h egy semmilyen kis hely lesz de igazából ha nyitott az ember hamar meg lehet találni benne a szépséget. Macerata szinte minden ablakából havas hegytetőket és zöld mezőket látni. Persze csak nappal. Éjszaka inkább olyan mintha nem is lenne más város a világon. Minden csillag látszik, semmi fényszennyezés nincs a környéken

A várfalban lakások vannak + egy kollégium is. Mindenképp össze akarok haverkodni vkivel aki abban a kollégiumban lakik. Aztán azok a szűk, apró kis utcák... ahogy az olaszok építkeznek, az a teljes ellentéte a számunkra megszokottnak. Nálunk mintha mindentől nagobbat akarnánk építeni de aztán mégis mintha minden csak kisebb lenne, itt meg mintha mindent kisebbre szeretnének építeni h vmivel még kedvesebb, még barátságosabb legyen

Nincs olyan út ami vízszintes lenne szóval folyton le vagy föl kellett mennem, kanyarogva, összevissza, de úgy h a Minotaurus is meg lett vna zavarodva. Néha láttam egy-egy régi kőfeszületet, római kori épület vagy a várfal egy darabját, de emberrel érdekes mód alig találkoztam. Az még ennél is jobban meglepett h sehol sem láttam nyitott pubot vagy kocsmát. Megittam vna egy sört de se bolt, se bár. Aztán rájöttem h hajnali három van szóval hazaindultam

PETRA

Ez a sztori egész jó lenne a blogra

BORISZ

Majd megírom

PETRA

Minek? Már megírtad

BORISZ

Más az ha neked írok és más az ha a blogra

PETRA

De így jobb, őszintébb

Fogd fel úgy, hogy nekem írod a blogot

BORISZ

Jó, lehet igazad van

Amúgy végig rosszul mondtuk

PETRA

Mit?

BORISZ

Macerata

PETRA

Nem „maszerátá”? 😊

BORISZ

Nem

PETRA

Akkor... „makerátá”...?

BORISZ

A-a... „Mácserátá” kábé... Néha inkább „MacserátA” vhol a kettő között 😊

PETRA

Hm... érdekes

FANNI

Szia!! 😊 milyen volt a buli??

ELEK

szia 😊

semmi különös... nagyon kevesen voltak

FANNI

És inkább külföldiek vagy olaszok?

ELEK

ez is, az is. többnyire fiúk voltak, de elég furcsán viselkedtek. otthon, ha elmegyek egy ilyen buliba, mindig marhára élvezem, hogy az emberek fos részegek. tudod, hogy én jól bírom, és a mértékeim is ismerem. kifejezetten kedvelem, mikor egy összeakadt nyelvű marha nekiáll valami hülyeség mellett érvelni, hogy aztán tömönatokkal elintézhessem. de itt, hallod, mindenki tök józan volt

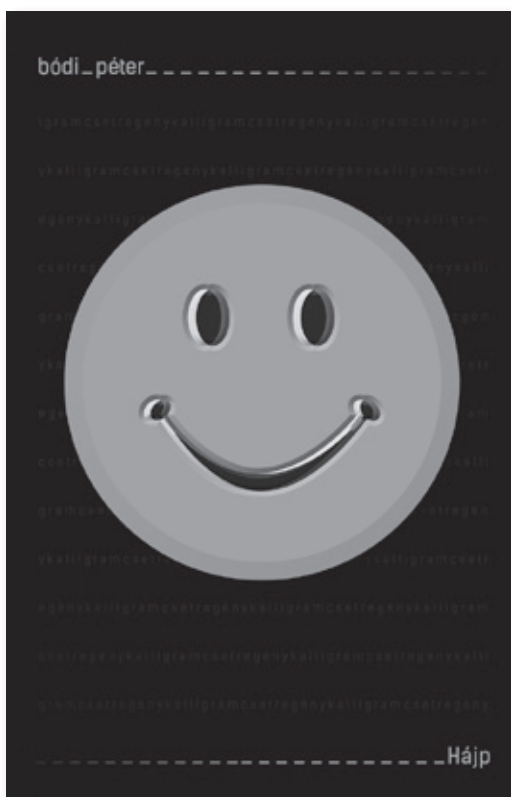
FANNI

Az a lényeg h ismerkedni tudj

ELEK

persze. csak érdekes, hogy itt más a buli fogalma, mint nálunk

te hogy vagy?

Bódi Péter (1991, Miskolc) író, képzőművész, a CTRL+V egyesület elnökségi tagja. A közösség rendszeresen szervez nemzetközi projekteket és művésztelepeket a kortárs képzőművészet és a társadalmi aktivizmus témaköreiben. Idén jelenik meg a harmadik regénye a Kalligram Kiadó gondozásában.